

Haliaksen toimintakertomus 1988

Pekka J. Nikander

Aseman juhluvuosi eli kymmenes toimintavuosi sujui vakiintuneeseen tapaan työn merkeissä. Keväällä keskityttiin muuttohavainnointiin ja syksyllä havainnoinnin ohella lintujen rengastukseen.

Asemalla vierailtiin ensimmäisen kerran kolmas tammikuuta. Kuun lopun viikonloppumiehistystä lukuunottamatta asemalla käytiin vain satunnaisesti tammi-, helmi- ja maaliskuussa, yhteensä kuusi kertaa. Huhti- ja toukokuussa asema toimi lähes tauotta. Kesäkuussa Haliaksella vietettiin kuun alussa neljä ja juhannuksena kolme päivää. Lintuja rengastettiin kevätkaudella 52 päivänä.

Syksyn miehistystilanne oli ilahduttavan hyvä. Muutamaa jakson alun välipäivää lukuunottamatta asemalla havainnoitiin heinäkuun puolivälistä marraskuun kuudenteen. Tämän jälkeen toiminta hiljeni, eikä marraskuun puolivälin viikonloppukäyntiä ja kolmen päivän joulunviettoa lukuunottamatta asemalla vierailtu. Syksyn yhtenäiseen rengastukseen tuli valitettava vajaan kahden viikon tauko syyskuun alussa.

Aseman onneksi samat ihmiset jaksavat käydä ja puurtaa Haliaksella vuodesta toiseen. Keväällä eniten asemavuorokausia kertyi Juhha Saarelle (22 vrk), Anssi Laurilalle (13), Rauno Yrjölälle (12) ja Matti Lehdelle (12). Syksyllä ylivoimaisesti eniten vuorokausia oli Pekka Hännisellä (51). Aarne Vattulainen

(29), Matti Lehti (27), Pekka Topp (27), Ari Vienonen (20) ja Seppo Niiranen (19) työskentelivät myös kiitettävän aktiivisesti asemalla.

Kahden edellisvuoden suuntaus jatkui, eli asemalle on nykyisin hyvin vaikea saada pitkäaikaisia miehittäjiä. Tämä koskee kaikkia Suomen lintuasemia. Toiminta on muutaman harvan havainnoijan ja rengastajan varassa. Uusia lintuasemaihmisia tulee toimintaan mukaan äärimmäisen vähän, ja ihmisiä, jotka ovat valmiit puurtamaan lintuasemalla yhtä mittaa kahdesta kolmeen kuukauteen, on vielä vä-

hemmän. Se on sääli, sillä lintuasematoiminta on monipuolisin, kattavin ja antoisin lintuharrastuksen muoto.

Tammikuusta juhannukseen

Tammi- ja helmikuu olivat normaalia lämpimämpiä ja meri pysyi auki helmikuun lopulle. Vasta maaliskuussa meri jäätty, ja silloinkin Haliaksen edustalle jäi muutama pieni sula. Huhtikuun alussa sulia oli jo runsaasti ja kuun puoliväliin

Pekka J. Nikander

Kuva 1. Aseman toiminta käynnistyy usein jo varhain keväällä lumen ollessa vielä maassa.

mennessä jäätä oli vain lahtien perukoissa.

Alkuvuodesta Haliaksen edustalla uiskenteli mm. merimetso, 50 isokoskeloa ja 2 riskilää. Tammi-kuun lopulla meressä kellui enimmillään 9 lapasotkaa, 1 pilkkasiipi, 25 kyhmy- ja 37 laulujoutsenta ja pihalla lymyili rautiainen. Helmi-kuun puolivälissä kyhmyjoutsenta oli jo 74 ja laulujoutsenta 40 aseman pohjoispuolen matalissa lahdekkeissa.

6.4. laskettiin kevään suurin määrä sinisorsia (230), telkkiä (400), isokoskeloita (250), uiveloita (10) ja laulujoutsenta (48). Laulujoutsenten seasta löytyi 3 muuttavaa pikkujoutsenta. Pari päivää myöhemmin, 8.4., laskettiin vielä 300 telkkää ja 250 isokoskeloa paikallisena. Kyhmyjoutsenta nähtiin enimmillään huhtikuun ensimmäisenä: 83 paikallista. Kanadanhanhita tavattiin 6.4.2m, 8.4.5m ja 19.4.1m.

Haahkan muutto oli poikkeuksellisen heikkoa. Parhaana päivänä laskettiin hieman yli 1000 muuttavaa yksilöä. Kun lähivesilläkin kellui enimmillään 8.4. 5200 haahkaa, kevään yhteismäärä jäi yhdeksi aseman historian heikoimmaksi.

Huhtikuun 16. päivä oli hyvä lintupäivä. Silloin menivät tavin (44m), haapanan (60m) ja jousihorsan (29m) massat. Pilkkasiipiä havaittiin 41 (samoin kuin seuraavana päivänä). Asemalla hyvin harvoin tavattu nokikana nähtiin myös tuona päivänä. Kevään ensimmäinen ristisorsa viipotti itään ja muuttavia merihanhia kirjattiin 23. Huhtikuun pakolliset valkokuhihanhet (7 yks.) kävivät toteamassa eksyneensä ja kääntyivät takaisin etelään. Meriharakan ensimmäinen huippu (175m) kirjattiin ylös. Hyvän päivän kruunasi kärjen yli lentävästä haahkaparvesta löytynyt kyhmyhaahkanaaras.

Seuraavana päivänä juhlittiin laadulla. Iltapäivällä nuori pikkukajava muutti länsirantaa seuraten etelään ja viimeisellä verkkokieroksella löytyi verkkopussista asemalle uutena lajina pussittaiinen. Mittaamisen ja kuvausten jälkeen lintu päätettiin pitää yön yli asemalla. Auringon noustua pirttä pussittaiskoiras vapautettiin. Päivällä lintu löytyi noin kilometrin

Jari Korhonen

Kuva 2. Haliaks sopii sijaintinsa puolesta loistavasti opetuskohteeksi, jossa voidaan käytännössä tutustua lintuasematoimintaan ja lintujen rengastukseen.

päästä rantalepikossa ruokailemasaa, mistä se eteni pikkuhiljaa pohjoiseen.

Merimetsoja laskettiin huhtikuun puolivälin jälkeen 38, joista parhaana päivänä 19.4. 24 ja 20.4. 10 muuttavaa. Toukokuussa laji nähtiin kahdesti.

Kalliomännikköiden ja harjujen sointuvaääninen lurittaja, kangaskiuru, havaittiin viidesti. Parhaana päivänä 6.4. 5 lintua lepatti niemen yli pohjoiseen. Punnarintoja tiksetti kärjen pensaikoissa enimmillään 18.4. 60. Punakylkirastailla oli meno päällä 10.4., jolloin 615 muutti pohjoiseen. Vajaat pari viikkoa myöhemmin, 22.4., aseman yllä 600 punakylkeä, 300 laulurastasta ja 500 räkättirastasta. Räkättirastalla oli jo neljä päivää aiemmin melko hyvä muuttopäivä, kun 406 nähtiin bunkerilta. Kottaraisia viilletti 10.4. 214 ja 18.4. 367 ja peippoja laskettiin samoina päivinä 341 ja

1231. Muuttavia keltasirkkuja havaittiin 1.4. 82, mikä oli kevään suurin määrä. Huhtikuun pikkulinuusta maininnan ansaitsevat 4 luotokirvistä, vuorihemppo 18.4., mustaleppälintu 20.4., 2 nokkavarpusta ja aikainen pajulintu 21.4. Huhtikuun 19. muutti 28 mustavartista ja 98 naakkaa.

Kevään ainoa harmaapäätikka havaittiin 18.4. Kurkia laskettiin 19.4. 383. Harmaahaikaran kuupasiipien läpsyttelyä saatiin ihailta 20.4. Toukokuussa laji havaittiin kahdesti. Vapunaatonna lepäili niemen edustalla 200 kalalokkia. Huhtikuun lopulla asemalla olijota ilahdutti 22.4. isolokki ja 26.4. paikallinen harmaasorsa.

Toukokuu oli hyönteissyöjien ja arktisten muuttajien. Haliaksella nähdään hyvin vähän tundralle matkavia lintuja, ja niin viime keväänäkin. Sepelhanhia havaittiin kolmena päivänä: 17.5. 104, 31.5.

110 ja 1.6. 9. Kuikkalintuja laskettiin enimmillään 11.5. 205. Kahlaajia nähdään arktisista muuttajista suhteellisesti eniten. Punakuireja määritettiin 13.5. 310 ja 14.5. 365. Toinen huippu ajoittui kuun loppuun, jolloin 28.5. muutti 120 ja 30.5. 161 lintua. Toukokuun 30. oli muutenkin vilkas kahlaajapäivä; yli 2200 isoa kahlaajaa, joista 89 määritettiin isosirreiksi ja 394 tundra-kurmitsaksi, matkasi itään. Lirolla todettiin pieni huippu 12.5., jolloin 65 muutti aseman yli pohjoiseen.

Pikkuharvinaisuuksia tavattiin ilahduttavan paljon. Pohjansirkku muutti 14.5. ja laulava yksilö kuultiin 24.5. Nuori mustaleppälintukoiraas piilotteli aseman alueella 21.5. Neljän alliaaahan parvi uis-kenteli aseman lähivesillä 13.5. Keväällä harvoin nähdystä pikkusirristä tehtiin kaksi havaintoa. Turturikykyhy havaittiin niin ikään kahdesti.

29.5. niemen pensaikoissa pukelehti idänuunilintu, kaksi kattohaikaraa lipui Tulliniemen pohjoispuolelta länteen, turkinkykyhy seikkaili bunkkerin ympäristössä ja mehiläissyöjä huristi pehmeästi hyristen etelään. Mehiläissyöjä nähtiin uudestaan 1.6. aseman pihalla. Lintu istui kuivassa käkkyrässä saalistaen ohilentäviä hyönteisiä. Seuraavana päivänä se havaittiin parisataa metriä asemasta koilliseen. Aamupäivän aikana lintu kylästy Uddskatanin niukkaan mehiläiskantaan ja päätti siirtyä muualle saalistamaan.

30.5. punajalkahaukkanaaras ylitti muotonhavainnointipisteen matkatestaan kohti koillista. Illalla aseman takapihalla narisi ruisräkkä. Kesäkuun ensimmäisenä kaksi lumihanhea laskeutui venevajantakana olevalle luodolle lepäämään. Hetken ihmeteltyään ne suuntasivat lounaaseen. Muutamaa tuntia myöhemmin löytyi mustatiira seuraavan luodon takaa pyydystämässä hyönteisiä veden pinnalta. Lautaituri viitakerttunen vieraili Halliaksella 1.—2.6. 1 ja 3.6. 3 linnun voimin. Eksoottisen näköinen kukankeittäjä kävi kääntymässä 3.6.

Poikkeuksellisen runsaasti havaittiin sinirintoja. Parhaana päivänä 13.5. niemessä arvioitiin piilottelevan 50 yksilöä. Kultarintoja laskettiin enimmillään 30.5. 15. Pikkusieppo nähtiin toukokuun lopulla päivittäin. Paikallinen lapintäinen 12.5. pani miehitäjät ihmettelemään, mikä kuukausi olikaan menossa. Ja vielä enemmän hämmennystä sai aikaan 30.5. kärkeen lennähtänyt taviokuurna.

Juhannuksesta jouluuun

Kahlaajamuutto oli perin vaisua koko syyskauden. Selviä huippuja ei havaittu. Gäun särkkä veti puoleensa vain muutamia kymmeniä yksilöitä kerrallaan. Heinäkuun lopulla ja elokuun alussa havaittiin suurimmat kerääntymät. Isosirrejä laskettiin 28.7., valkovikloja 30.7. 29 ja liroja 2.8. 49. Yksittäisiä pikkusirrejä nähtiin ainoastaan neljänä päivänä. Kuovisirrejä havaittiin 15, joista 4.9. kolme. Pulmussirrin vaaleaa olemusta saatiin ihailta

Jari Korhonen

Kuva 3. Mukaavan lisan verkkolajistoon tuovan Gäun kahlaajakatsikoihin eksyneet kahlaajat, kuten kuavan mustaviklo.

vain 20.9. Meriharakoita muutti 11.8. 106.

Naurulokilla oli kolme selvää muotonhuippua: 29.7. 1121m, 3.8. 2066m ja 5.8. 1102m. Kalalokilla havaittiin ensimmäinen huippu sa-

Jari Korhonen

Kuva 4. Loppukesällä verkoista tulevat maastopoisaket voivat olla hyvinkin ongelmallisia määritettäviä.

maan aikaan: 29.7. 216m ja 2.8. 265m.

Hyönteissyöjiä poukkoili kärjen pensainkoissa eniten elokuussa. Pajulintuja arvioitiin 27.8. 400 ja 29.8. 100. Sirtittäjiä laskettiin 12.8. 15, hernekerttuja oli enimmillään 10—11.8. 25 ja kirjosieppoja 7.8. 20. Sulavamuotoisia lehtokerttuja sujahteli niemessä enimmillään 24.8. 80. Harmaasieppoja oli seuraavana päivänä pakkautunut 49 Uddskatanin kärkeen. Pikkulepinkäisiä oli rengastajien kiusana 24.8. 15 ja 27.8. 14.

Elokuun hyönteissyöjistä näkyvimpiä päivämuittajiä ovat metsäkärvinen ja keltavästäräkki. Molempien muutto oli vaatimatonta, ja parhaat päiväsummat jäivät edellisvuosia selvästi alhaisemmiksi; huippuna metsäkirsivisiä muutti 29.8. 351 ja keltavästäräkkejä 20.8. 500 ja 4.9. 625.

Paikallinen viitakerntunen 7.8. ilahdutti läsnäolollaan. Suomen linnuston väripilku, kuhankaiteijä, tavattiin elokuun lopulla kahdesti ja syyskuun alkupuoliskolla kolmasti. Pikkusiepon muutto ajoittui hyvin pitkälle aikavälille, sillä elokuun ensimmäisellä viikolla havaittiin ensimmäiset yksilöt ja viimeiset rätsivät aseman ympäristössä 9.10.

Pääskyjä viiletti Uddskatanin yli eniten syyskuussa. Haarapääskyjä laskettiin 4.9. 440. Lisäksi päivän mittaan muutti yli 500 määrittämätöntä pääskyä. Haarapääskyjä muutti suhteellisen runsaasti koko syyskuun, ja selvät huiput havaittiin vielä 13.9. 427m ja 22.9. 374m. Rästypääskyjä nähtiin runsaammin vain yhtenä päivänä: 6.9. muutti 147 määrítettä ja 225 määrittämätöntä pääskyä etelään. Törmpääskyn määrät jäivät vaatimattomiksi, sillä parhaana päivänä laskettiin vain 21. Kottaraisen ensimmäinen muuttoaloite havaittiin 11.8., jolloin 234 kirjattiin muuttokaavakkeelle. Kehräjäjä tavattiin elokuussa kahdesti.

Elokuun lopulta lähtien ei tarvinnut tihrustaa pelkästään pikkulintuja, sillä kookkaammat lajit aloittelivat syysmuuttoaan. Neljän merimetson parvi ohitti aseman 31.8. ja 28.8. nähtiin ensimmäiset kurjet: 49 Afrikkaan matkavaa lintua. Syyskuun ensimmäisellä ja toisella viikolla kurkia nähtiin runsaimmin: 6.9. 153, 7.9. 116, 13.9.

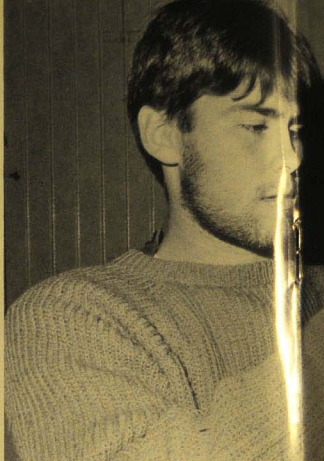
451 ja 14.9. 809. Lokakuussa viimeistkin pelot tyhjentyivät ruokailevista kurjista, kun 1.10. 134 ja 11.10. 248 pitkäkaulaa lipui etelään. Harmaahaikara tavattiin elokuussa neljästi ja syyskuussa kaksi kertaa. Yksittäisiä ristsorsia nähtiin muutamana kerran, ja viimeisin havainto lajista tehtiin 5.9.

Anas-lajien muutto huipentuu yleensä elokuun lopulle ja syyskuussa. Jouhisorsia matkasi lounaaseen 30.8. 23 ja 31.8. 53. Haapanoita laskettiin 4.9. 194 muuttavaa ja 17.9. 120 paikallista. Lapasorsia havaittiin Haliaksen oloissa yllättävän runsaasti, sillä 30 yksilöä nähtiin neljästi: 5.—6.9., 8.9. ja 21.9. Isokoskeloita kerääntyi lähivesille elo-syyskuun vaihteessa tavallista enemmän; 27.8. laskettiin 270, 31.8. 450 ja 1.9. 300. Telkän paras vesilintulaskentojen yhteydessä 4.9. havaittiin 9 härkälintua.

Syksyllä Uddskatan on huomattavasti parempi petopaikka kuin keväällä, jolloin meren yli etelästä saapuvia petolintuja ei ohjaa myläkänlainen johtolinja Hangon yläpuolelle. Petolinnut pyrkivät yleensä pysyttelemään mahdollisimman pitkään mantereen yllä, ja siksi mantereen lounaisimmassa kulmassa sijaitseva asema kerääntään hyvin lintuja puoleensa syksyisin.

Elokuun "petotapahtuma" oli 3.8. tiikusateessa verkkoja sulke-massaa olleen rengastajan havaitsema 2-k punajalkahaukkakoiras. Syyskuun alusta lähtien näähdän pitkäpyrstöisiä varpushaukkoja matkaamassa nykyin siiveniskuun lounaaseen. Yleensä havaitaan kaksi tai kolme selvää huippua: ensin muuttavat nuoret linnut ja sen jälkeen vanhat konkarit. Ensimmäisenä hyvänä jaksona haukkoja muutti neljänä päivänä yhteensä yli tuhat: 7.9. 203, 8.9. 475, 9.9. 152 ja 13.9. 314. Toinen huippu oli melko vaatimaton: 22.9. bunkkerin yli liisi 203 varpushaukkaa. Lokakuun rynnistys jäi myös vaisuksi, sillä 6.10. laskettiin vain 262 muuttavaa. Syksyn yhteismäärä (4175) vastaa suunnilleen kymmenen vuoden keskiarvoa.

Paras varpushaukkapäivä 8.9. oli myös monelle muulle petolintulajille hyvä muuttopäivä. Mehiläis-

Kuva 5. Sarvipöllöjä havaittiin kauden aikana 17 yksilöä.

haukkoja leijaili 22 ja hiirihaukkoja 12 lounaaseen. Yhteensä päivänä aikana nähtiin määrítettjen lisäksi 82 muuttavaa mehiläis-hiirihaukkaa. Voimakkaasti vähentynyttä tuulihaukkaa laskettiin 16 samana päivänä. Päivän mukavin oli varmasti asemalle uutena lajina havaittu pikkukiljukotka, joka matalalla liisi aseman yli laskeutuen muutamaa kilometrin päässä olevalle metsäiselle saarelle.

Vajaata viikkoa myöhemmin laskettiin myös runsaasti petolintuja. 13.9. aseman yli leijaili 9 tuulihaukkaa ja syksyn ensimmäinen merikotka kaarteli sinitaivaalla. Päivän petoharvinaisuus oli sirusohaukka, joka ylitti havainnoijat matkallaan lounaaseen. Toinen sirusoia nähtiin 5.10. niin ikään liihottamassa. Seuraavana päivänä laskettiin 20 määrítettä ja 49 määrittämätöntä hiirihaukkaa. Mukaan oli lyöttyntynyt hontelosta lentotyylis-tään tunnettu haarahaukka. Havainto oli syksyn toinen, sillä kolme päivää aikaisemmin laji oli havaittu bunkkerilta. 22.9. laskettiin 21 sinisouhaukkaa, 7 ampuhaukkaa, ja 1 muuttohaukka. Toinen muuttohaukka nähtiin kahta päivää myöhemmin. Syyskuun toinen merikotka havaittiin 21.9.

Varpusella oli selvää liikehdintää

Matti Lehti

elo- ja lokakuussa. Elokuussa parvet olivat pieniä, mutta lokakuussa jo selvästi suurempia, mm. 6.10. 207, 12.10. 338, 13.10. 439 ja 16.10. 313m. Harvalukuisista varpuslinnuista nähtiin pohjansirkku kahdesti, "tsik"-sirkku kolmasti, luotokirvinen kerran, iso-/nummikirvinen kerran (4.9.) ja yllyttävän aikainen vuorihempu 7.9. Lapin-sirkkuja laskettiin 6.9. 10 muuttavaa.

Vihreippoja nähtiin kuutena päivänä yli 600. Selvää huippua ei ollut, vaan hyvät päivät jakaantuivat syyskuun lopulta marraskuun alkuun. Vielä 6.11. laskettiin 645. Peippopaikkana Halias jää selvästi Porkkalanien luvuista. Silti Haliaksellakin saa testata pikakirjoitustaitoja, 28.9. merkittiin yli 24000 peippoa ja 19300 pikkulintua muuttokaavakkeelle. Samana päivänä muutti 4230 sepelkyyhyä. Kyyhykyjen muutto jakaantui monelle päivälle, sillä 22.9. nähtiin 8040, 1.10. 6700 ja 6.10. 6900. Uuttukyyhyä oli lyöttäytynyt sepelkyyhyjen viimeiseen muuttoreynistykseen 38.

Varislinnuilla oli meno päällä 1.10., jolloin 638 varista ja 232 naakkaa matkasi lounaaseen. Naakkoja nähtiin vielä 11.10. 397. Syyskuun mukavia lintuja olivat

heinäkurppa 10., 22. ja 25.9., kolme jänkäkurppaa 23.9. ja luhtahuitti samana päivänä. Pieniä vihreitä idän ihmeitä edusti 19.9., 28.9. ja 9.10. havaitut yksinäiset kirjosiipi-uunilinnut. Myöhäinen mustaviklo 25.9. on maininnan arvoinen. Lokakuussa kahlajamyöhästelijöitä olivat punakuiri 18.10. ja suosirri 23.10. Vielä 4.—5.—11. Gåun särkällä kahlaili yksinäinen tundra-kurmitsa.

11.10. laskettiin 30 muuttavaa piekanaa. Maakotkan uljasta ole-musta saatiin ihailla kuusi kertaa, viimeisen kerran 1.11. Vesilintuja viiletti kaukana horisontissa 12.10. lähes 50000. Määritettyjä alleja nähtiin eniten 7.10., jolloin 4500 matkasi länteen. Syksyllä aliahaahkoja havaitaan paljon vähemmän kuin keväällä. Syksyn ainokaiset neljä muuttavaa tavattiin 3.11. Lapasotkia kerääntyi lokakuun puolivälistä lähtien Tulliniemen edustalle ennätysmäärä: 23.—24. ja 28.10. niemen edustalla sukelteli 100 lintua. Ainoa parempi hanhimuutto havaittiin 14.10., jolloin 1500 sepehanhea, 154 harmaahanhea (12 määritettyä metsä- ja 31 tundrahanhea) ja yli 800 määrittämätöntä hanhea lensi lounaaseen. Pikkujoutsenia kirjattiin seuraavana päi-

vänä 20. Jääkuikkalaji sykähdytti havainnoitsijoita 11.10.

Riekkoa ja kiirunaa lukuunottamatta Haliaksella on havaittu kaikki kanalinnot viiristä myöten. Viime syksyn erikoisuus oli Uudella-maalla perin harvinaiseksi käyneen metson ohilento. Koppelo suunnisti määrätietoisesti suoraan merelle, minkä vuoksi se päiväkirjassa mainittiin "merimetsona".

Pikkulintupuolella oli syyskuuta väisempää. Niittykirvisen vaatimaton massa rekisteröitiin 5.10., jolloin 175 ylitti Uddskatanin. Peukaloisia rätisteli pensakoissa 9.10. 10. Räkätirastaita liekehti 12.10. 588, 24.10. 684 ja 25.10. 423. Harvinaisen sepelrastas löytyi niemeltä 14.10. Keltasirkkuja laskettiin 13.10. 185. Pikkuvarpusia oli lyöttäytynyt varpusten matkaan yhteensä 107, joista 13.10. 40 ja 16.10. 51. Myöhässä muuttoaltan olivat pohjansirkku 9.10., lapinkirvinen 20.10. luotokirvinen 4.—5.11., lau-lurastas 4.11. ja pensaskerttu 29.10. Lapin pirtteä koskikara piipahti 2.11. Kalalokkeja viipotti 7.10. 659 lounaaseen. 26.10. nähtiin nuori pikkukajava.

Vaelluslintuja kohtalaisesti

Vaelluslinnut ovat aseman tärkein tutkimuskohde. Halias onkin sijainniltaan eräs parhaimmista vaelluslintujen havainnointipaikoista Pohjoismaissa. Lintuja nähdään paljon, ja lajisto on erittäin monipuolinen.

Pöllöjä nähtiin niukasti. Sarvipöllöjä havaittiin kauden aikana 17 ja helmipöllöjä 37. Syksyn ainoa hiiripöllö viiletti 16.10. lounaaseen. Pöllömaailman jätiläinen, huuhka, oli niemessä jänisjahdissa kahdesti, 15.10. ja 3.11. Tikat pysyivät renkastajien helputukseksi poissa. Pkku- ja käpytikkoja laskettiin molempia 30, palokärkiä 37 ja harmaapäätikkoja vain yksi.

Pohjoisen työtuopäitä, tilhiä, oli edellisvuosia lukuissamin liikkeellä. Vaellus oli huonon marjatilanteen takia selvästi aikainen. Ensimmäiset yksilöt ilmaantuivat etelään lokakuun ensimmäisenä, ja huippu saavutettiin jo lokakuun puolivälissä: 12.10. 840, 13.10. 910 ja 16.10.

680 tilheä. Talitiainen yllätti runsaslukuisuudellaan. Syksyn aikana yli 11400, joista 1864 saatiin kiinni, vaeli aseman kautta etelään. Kolme päivää oli selvästi ylitse muiden: 1.10. 1630, 4.10. 1830 ja 5.10. 2140 muuttavaa. Sinitiaiset olivat nousemassa toissavuotisesta aallonpohjastaan; niitä havaittiin reilut 3700, joista parhaana päivänä 9.10. vaajaat 600. Pirteän kuusitiaisien kutsuääntä kuultiin useasti; yhteensä yli 2200, joista 22.9. 730, nähtiin muualla. Hömötiaisia laskettiin syksyn aikana runsaat 800. Pähkinänakkeleita oli tiaisten matkassa yhteensä yhdeksän.

Närhellä oli suurvaellus. Ensimmäiset havaittiin 19.9. Sen jälkeen niitä lappasi enimmäkseen niemeen ja sieltä pois, mutta muutamat yksilöt suuntasivat vaelluksen hurmassa korkealla suoraan ulkomerelle. Parhaana päivänä 1.10. nähtiin epävarmassa lepattavassa muuttolennossa 670 ja 4.10. vielä

302 närheä. Vaellus kesti vain kuusikauden, ja viimeiset närhet tavattiin 22.10. Pähkinähakkeja liikehti pieniä määriä. 175 havaittua olivat todennäköisesti kotimaan kantaa.

Käpylintuja ei liiemmin havainnottu kukaan kirjattu. Vähäisten käpylintuparviin joukosta poimittiin kaksi kirjosiipikäpylintua. Punatulkkuja kirjattiin yli 1200. Selviä huippupäiviä ei havaittu vaan lintuja nähtiin tasaisesti läpi lokakuun.

Kiitokset

Hangon lintuasema kiittää taloudellisia tukijoitaan, Suomen Kulttuurirahastoa ja Suomen Yhdyspankkia, sekä niitä monia yksityishenkilöitä, jotka ovat uhranneet varojaan aseman tukemiseen. Kiitos myös kaikille asemalla työskennelleille rengastajille ja havainnoitsijoille.

Tue Hangon lintuaseman toimintaa

Asema on toiminut menestyksellisesti jo kymmenen vuotta. Tänä aikana Halias on osoittanut yhdeksi Pohjoismaiden tärkeimmistä ja monipuolisimmista vaelluslintuasemaksi. Vuodesta toiseen samantaisena jatkuvan toiminnan ylläpitämiseksi asema tarvitsee rahaa mm. uusiin verkkoihin ja päivärahajien maksuun. Tue oman yhdistyksesi lintuasematointia ja maksa vuosimaksu (30 mk) lehden välissä olevalla pankkisiirtolomakkeella aseman tilille.

KIIITOS!
asemanhoitaja Pekka J. Nikander

Hangon lintuaseman rengastukset vuonna 1988

	kevät	syksy	yht.						
helmpölli	—	—	—	28	28	mustapääkerttu	4	47	51
kehrääjä	1	1	2	1	2	kirjosiipiuulintu	—	3	3
käenpika	2	4	6	10	10	sirtittäjä	4	38	42
palokärki	—	10	10	10	10	tiltalti	12	21	33
käpytikka	—	10	10	10	10	pajulintu	191	767	958
pikkutikka	—	6	6	6	6	hippiäinen	24	498	522
haarapääsky	1	6	7	1	6	harmaasieppo	9	62	71
räystäspääsky	1	—	1	1	—	pikkusieppo	10	86	96
metsäkirvinen	11	34	45	11	34	pyrstötiainen	—	9	9
niittykirvinen	2	3	5	2	3	lapintiainen	1	—	1
keltavästäräkki	1	6	7	1	6	töyhtötiainen	2	3	5
västäräkki	12	7	19	12	7	kuusitiainen	—	323	323
tilhi	—	9	9	—	9	sinitiaainen	4	843	847
peukaloinen	1	25	26	1	25	talitiainen	67	864	931
rautiainen	22	15	37	22	15	pähkinänakkele	—	3	3
punarin	199	152	351	199	152	puukipijä	3	18	22
satakieli	11	8	19	11	8	pikkulepinkäinen	9	41	50
sinirinta	30	1	31	30	1	närhi	—	99	99
mustaleppälintu	1	—	1	1	—	pähkinähakki	—	8	8
leppälintu	15	20	35	15	20	varpunen	—	2	2
pensastasku	2	—	2	2	—	peippo	225	125	345
kivitasku	1	3	4	1	3	järripeippo	36	9	45
mustarastas	28	11	39	28	11	vieripeippo	76	738	814
räkkärrastas	8	25	33	8	25	tikli	—	1	1
laulurastas	62	21	83	62	21	vierivarpunen	83	110	193
punakylkirastas	61	9	70	61	9	urpiainen	88	60	148
kulorastas	—	2	2	—	2	tundraurpiainen	—	4	4
ruokokerttunen	1	5	6	1	5	punavarpunen	7	1	8
viitakerttunen	3	1	4	3	1	punatulkku	6	133	139
luhtakerttunen	4	1	5	4	1	nokkavarpunen	—	1	1
rytikerttunen	2	2	4	2	2	keltasirkku	5	3	8
kultarinta	12	28	40	12	28	pikkusirkku	—	1	1
kirjokerttu	1	2	3	1	2	pajusirkku	9	—	9
hernekerttu	40	136	176	40	136	pussitiainen	1	—	1
pensaskerttu	21	65	86	21	65				
lehtokerttu	15	316	331	15	316	Yhteensä	1486	7529	9015
						Lajeja	66	88	101